

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 11743

гр. София, 25.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в
закрито заседание на 25.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

като разгледа дело номер **2331** по описа за **2023** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а от АПК (Нов – ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 5.08.2025 г.).

Образувано е по подадено, на 28.01.2026 г. от С. Ц. Н. искане за изменение на решение № 42899 от 21.12.2025 г., постановено по адм. дело № 2331/2023 г. на Административен съд София – град (АССГ), в частта му за разноските. Иска се решението да бъде изменено. В молбата се посочва, че на заинтересованата страна не се дължат разноски, като изрично се излагат и съображения свързани с прекомерност на присъденото възнаграждение. Претендира се изменение на решението, като се иска да се намали присъдената в полза на „Хоспис Парадайз“ ЕООД сума за заплатено адвокатско възнаграждение.

От ответника по искането за изменение на решението е постъпил писмен отговор, в който моли искането да бъде оставено без уважение, като неоснователно.

За да се произнесе по искането, настоящият съдебен състав, взе предвид следното:

Направеното от С. Ц. Н. искане за изменение на решението на АССГ в частта за разноските е допустимо, тъй като е подадено в предвидения по чл. 176а, ал. 1 от АПК срок.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

С решението, чието изменение се иска Административен съд София – град е отхвърлил жалбата на С. Ц. Н. от [населено място] срещу решение № 1040-21-94 от 08.02.2023 г. на директора на Териториално поделение на Национален осигурителен институт– С.-град. С отделени диспозитиви е осъдил С. Ц. Н. да заплати съответно на Националния осигурителен институт разноски по делото в размер на 200 лева и на „Хоспис Парадайз“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] разноски по делото в размер на 500 лева.

В мотивите си съдът по отношение на разноските на заинтересованата страна - „Хоспис Парадайз“ ЕООД, чието изменение се иска, изрично е приел следното: „Разноски за настоящето производство се дължат и на заинтересованата страна, като размерът им следва да бъде определен на доказаните по делото 500 лв.“.

В случая съдът намира, че не са налице основания за изменение на решението в частта на

присъдените на Хоспис П.” ЕООД разноските.

Разпоредбата на чл. 176а, ал. 1 (Нов – ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 5.08.2025 г.) предвижда, че в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо – в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Така цитираната разпоредба не се различава от разпоредбата на чл. 248 от ГПК, която по силата на препращащата норма на чл. 144 от АПК намираше приложение в административния процес. В това производство съдът разполага с правомощието да измени или допълни постановеното решение или определение в частта му за разноските, но само когато при направено искане е допуснал грешка или пропуск да ги присъди. В случая това не е налице, поради което искането е неоснователно.

Съдът е приел, че на заинтересованата страна се дължат разноски, като това е в съответствие с правилото на чл. 143, ал. 4 от АПК и е присъдил разноските така, както са поискани, като е приел, че те са доказани по размер от представените доказателства. Не е обсъдил обстоятелството дали заплатеният адвокатски хонорар е прекомерен.

При преценката на настоящото искане съдът съобразява обстоятелството, че в производството пред АССГ възражение за прекомерност от жалбоподателя не е било направено. Поради липсата на направено възражение в тази насока не е налице и основание за намаляването му, доколкото съобразно чл. 78, ал. 5 от ГПК намаляването на възнаграждението за адвокатска услуга, дължимо като разноски, може да се осъществи единствено ако съдът е бил сезиран с такова искане от страна в процеса до приключване на устните състезания, но не и служебно.

В тази връзка правото на С. Ц. Н. да направи възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение е преклудирано и направено такова едва с молбата за изменение на решението не следва да се вземе предвид.

Горните обстоятелства обосновават извод за неоснователност на искането.

По изложените съображения и на основание чл. 176а, ал. 3 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на С. Ц. Н. за изменение на решение № 42899 от 21.12.2025 г., постановено по адм. дело № 2331/2023 г. на Административен съд София – град, в частта му за разноските.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: